

Αθήνα, 3 Οκτωβρίου 2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Δημόσιας Τάξης & Προστασίας του Πολίτη και
- Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Θέμα: Μέτρα καταπολέμησης της ζωοκλοπής στο Ρέθυμνο και την Κρήτη

Η έξαρση του φαινομένου της ζωοκλοπής το τελευταίο διάστημα στην περιοχή του Ρεθύμνου και ευρύτερα στην Κρήτη είναι μια πραγματικότητα που την βιώνουν με τραγικό τρόπο οι κτηνοτρόφοι-θύματα αυτής της αντικοινωνικής «δραστηριότητας» που πλέον αποτελεί **σημαντικό στοιχείο του οργανωμένου οικονομικού εγκλήματος στην περιοχή**. Οι οικονομικές επιπτώσεις που έχει η ζωοκλοπή για τα θύματα και τις οικογένειές τους είναι τεράστιες, σε μια περίοδο μάλιστα με αυξημένο κόστος συντήρησης του ζωικού κεφαλαίου και δραματικής μείωσης του εισοδήματος των κτηνοτρόφων. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι η μη αποτελεσματική αντιμετώπιση της ζωοκλοπής δημιουργεί ένα κλίμα γενικευμένης ανομίας και ατιμωρησίας που εντείνει την ανασφάλεια των ανθρώπων της υπαίθρου και πλήττει την εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στο Κράτος Δικαίου και την ίδια τη δημοκρατία.

Είναι γνωστό σε όλους ότι η ζωοκλοπή δεν έχει πια τα χαρακτηριστικά μιας πράξης «βιοπορισμού» ή κακώς νοούμενης «λεβεντιάς» αλλά έχουμε να κάνουμε με μια «εμπορευματική της μετενσάρκωση» όπως αναφέρει στο βιβλίο του «Η Ποιητική του Ανδρισμού» ο κοινωνικός ανθρωπολόγος καθηγητής Michael Herzfeld που μελέτησε για χρόνια το φαινόμενο.

Αποτελεί κοινή πεποίθηση ότι η ζωοκλοπή αποτελεί μια σοβαρή κοινωνική παθογένεια που δεν τιμά την Κρήτη και τους ανθρώπους της, ότι δε σχετίζεται με την ανέχεια λόγω της κρίσης αλλά ότι πρόκειται για βασικό συστατικό της παράνομης και εγκληματικής δραστηριότητας κυκλωμάτων που δρουν κυρίως στις ορεινές περιοχές γύρω από τον Ψηλορείτη και ότι λειτουργεί συχνά ως «συγκοινωνούν δοχείο» με άλλες επικερδείς «ασχολίες» όπως καλλιέργεια χασίς, διακίνηση ναρκωτικών, εμπόριο όπλων, «προστασία», trafficking γυναικών κλπ.

Ταυτόχρονα όμως είναι κοινώς παραδεκτό ότι για το θέμα της ζωοκλοπής συχνά επικρατεί ο «νόμος της σιωπής», αφού οι κτηνοτρόφοι-θύματα συνήθως αρνούνται να καταγγείλουν τα περιστατικά ζωοκλοπής στην Αστυνομία και αναζητούν άλλους μηχανισμούς, κατά τη γνώμη τους πιο αποτελεσματικούς, για την ανεύρεση μέρους έστω των ζώων που τους έχουν κλέψει. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να δηλώνονται ελάχιστα κρούσματα ζωοκλοπής και να δημιουργείται η εντύπωση ότι ο κτηνοτροφικός κόσμος δεν επιθυμεί την πάταξή της. Είναι χαρακτηριστικό ότι

σύμφωνα με τα στοιχεία της Αστυνομίας το 2011 δηλώθηκαν σε όλη την Κρήτη μόνο 231 ζωοκλοπές και το 2012 189, ενώ ειδικά στο Νομό Ρεθύμνου το 2011 δηλώθηκαν 47 και εξιχνιάστηκαν 3 και το 2012 δηλώθηκαν 26 και εξιχνιάστηκαν 4, όταν όλοι γνωρίζουν ότι τα πραγματικά περιστατικά είναι πολλαπλάσια.

Ίσως αυτή η «απροθυμία συνεργασίας» των κτηνοτρόφων με τις διωκτικές αρχές να υποκρύπτει μια έλλειψη εμπιστοσύνης στην αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας, αλλά ταυτόχρονα υποδηλώνει και μια άτυπη κοινωνική ανοχή του φαινομένου στις μικροκοινωνίες των κτηνοτροφικών περιοχών.

Για όλους τους παραπάνω λόγους δεν υπάρχει κανένα περιθώριο ούτε για υποτίμηση του προβλήματος ούτε φυσικά για οποιουδήποτε είδους πολιτική προστασία σε όσους ενέχονται ή συμπράττουν σε περιστατικά ζωοκλοπής.

Αυτό που χρειάζεται λοιπόν είναι μια σοβαρή παρέμβαση από την Πολιτεία που θα δίνει το μήνυμα στην κοινωνία ότι υπάρχει πλέον η πολιτική βούληση για τη δραστική πρόληψη και καταστολή αυτής της κοινωνικής «μάστιγας» που προσβάλλει την Κρήτη, τους ανθρώπους της και την αξιοπρέπειά τους. Απαιτούνται πολυεπίπεδες και αποφασιστικές δράσεις τόσο στη δημιουργία φραγμών στην οικονομική απόδοση της ζωοκλοπής (έλεγχος στην τελική διάθεση των ζώων), όσο και στην ενθάρρυνση των κτηνοτρόφων-θυμάτων να καταγγέλλουν τη ζωοκλοπή στην Αστυνομία και να μην αναζητούν άλλους τρόπους «διαμεσολάβησης». Με άλλα λόγια, για να πειστούν οι κτηνοτρόφοι ότι μπορεί να παταχθεί το φαινόμενο και ότι οφείλουν να συνεργαστούν, χρειάζονται συγκεκριμένα κίνητρα, προστασία των καταγγελλόντων από αντεκδίκηση, νομική στήριξη κλπ.

Το πιο σημαντικό μέτρο όμως για τη ριζική αντιμετώπιση της ζωοκλοπής είναι η αλλαγή του οικονομικού-κοινωνικού προτύπου στις κτηνοτροφικές περιοχές και στην ύπαιθρο της Κρήτης, η ενίσχυση της έντιμης και παραγωγικής εργασίας, η διαφανής και παραγωγική αξιοποίηση των επιδοτήσεων, η διασφάλιση της αξιοπρεπούς επιβίωσης των κτηνοτρόφων και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, η ενδυνάμωση της κοινωνικής φροντίδας, της δημόσιας παιδείας και υγείας και του πολιτισμού, η διαπαιδαγώγηση στις αξίες της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης και φυσικά η **καθολική κοινωνική απαξία για τους δράστες και όσους συμβάλλουν στη διαίωνιση του φαινομένου**. Η ζωοκλοπή δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ατομική υπόθεση όσων την έχουν υποστεί, χρειάζεται συλλογική κινητοποίηση και δράση και όχι λογική αυτοδικίας που συχνά οδηγεί σε αιματηρά επεισόδια και «βεντέτες». Η πάταξη της ζωοκλοπής πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους (κτηνοτρόφους, αυτοδιοίκηση, πολιτικό σύστημα, αστυνομικές αρχές), ως μια μεγάλη μεταρρύθμιση στην αγροτική οικονομία της Κρήτης και αυτό είναι ζωτική ανάγκη να προχωρήσει το συντομότερο δυνατό. Απαιτείται η μέγιστη δυνατή πολιτική και κοινωνική συστράτευση για την οριστική απαλλαγή του Ρεθύμνου και της Κρήτης από αυτή την απαράδεκτη «πληγή».

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Συμφωνούν ότι η ζωοκλοπή αποτελεί ένα νοσηρό κοινωνικό φαινόμενο που συνδέεται με το οργανωμένο οικονομικό έγκλημα και ότι η Πολιτεία οφείλει να το αντιμετωπίσει άμεσα και δραστικά;
2. Υπάρχει σχέδιο ολοκληρωμένης και πολύπλευρης παρέμβασης (προληπτικής και κατασταλτικής) στις συνθήκες που ευνοούν την αναπαραγωγή, ατιμωρησία και διαιώνιση της ζωοκλοπής;
3. Εξετάζεται το αίτημα των κτηνοτρόφων-θυμάτων της ζωοκλοπής για καλύτερη αστυνόμευση των περιοχών «υψηλής επικινδυνότητας», για συστηματικό έλεγχο των σφαγείων, των κέντρων διασκέδασης και των κοινωνικών εκδηλώσεων που συχνά «υποδέχονται» το «προϊόν» της ζωοκλοπής;
4. Προτίθεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να λάβει μέτρα αποτελεσματικότερης καταγραφής και ελέγχου του υπάρχοντος ζωικού κεφαλαίου, καθώς και μέτρα στήριξης των θυμάτων ζωοκλοπής όπως ενδεχομένως ειδική αποζημίωση από τον ΕΛΓΑ, διατήρηση της εξισωτικής αποζημίωσης μέχρι την ανανέωση των απολεσθέντων ζώων κλπ;
5. Είναι στις προθέσεις της Πολιτείας η προώθηση ενός σχεδίου παραγωγικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης της υπαίθρου και ειδικά των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών του Ρεθύμνου και της Κρήτης, που θα επιτρέψει την επιβίωση μιας δυναμικής παραγωγικής δραστηριότητας όπως είναι η κτηνοτροφία, διασφαλίζοντας παράλληλα την αξιοπρέπεια των έντιμων και δημιουργικών ανθρώπων αυτών των περιοχών που στην πλειονότητά τους δεν έχουν καμιά σχέση με τέτοιες παράνομες και καταδικαστέες πράξεις;

Ο ερωτών Βουλευτής

Ξανθός Ανδρέας